

der, idet man slog to og to af dem sammen. Paa den anden Side kunde der maaske være rimelig Grund til, at vi delte Skanderborg og Aarhus Amt hvert i to Amter med hvert sit Amtskontor og sin Amtmand, saaledes som Aarhus Amtsråd og Byraad meget bestemt har stillet Krav om, Krav, til hvis Gennemførelse det tilige vil stille Midler til Raadighed. Hvis den højtærede Minister vil tage denne Sag op og stille Forslag derom, vil man sikkert være villig til at give et væsentlig Bidrag til Sagens Løsning. Naar jeg drager Sagen frem her ved dette Finanslovsforslags Behandling, er det efter Anmodning, idet man har motiveret det saaledes overfor mig, at Tiden nu sikkert var gunstig til at skride til en Omordning, idet den nuværende Stiftamtmand, Kammerherre Dons, fylder 70 Aar i Juli 1925; og ved et saadant Amtmandsskifte mener man, det var lettere at iværksætte en Adskillelse.

Jeg skal bringe den højtærede Undervisningsminister en Tak, fordi Statens Tilskud til den gamle Borgmestergaard eller „Den gamle By“ i Aarhus er blevet foreslaaet forhøjet fra 4 000 Kr. til 5 000 Kr. paa dette Finanslovsforslag, vi behandler i Februar 1924, altsaa i Aar, vedtog man nye Vedtægter for denne Institution, og disse Vedtægter er godkendt af Aarhus Byraad og approberet af Nationalmuseet i København og Statens tilsynsførende ved Provinsmuseerne Magister Aksel Jensen. Samtidig forandrede man dette Museums Navn fra at hedde „Borgmestergaarden“ til at hedde „Den gamle By“, der kan staa som et Minde om gammel Bykultur til de seneste Tider. Statens Tilskud var tidligere 4 000 Kr. om Aaret og er nu altsaa foreslaaet forhøjet med 1 000 til 5 000 Kr. I de Bemærkninger, som ledsager Finanslovsforslaget, staar der, at Museumsdirektør Mackeprang har anbefalet, at Staten forøgede sit Tilskud, dog efter hans Mening saaledes, at Beløbet ikke overstiger Tilskuddet fra Aarhus Kommune, som er 7 000 Kr. Direktør Mackeprang er gaaet med til at anbefale 7 000 Kr., men den højtærede Undervisningsminister har altsaa ikke ment at kunne gaa med hertil. Ærede Medlemmer kunde maaske have faaet den Opfattelse, at Aarhus Kommune kun giver 7 000 Kr. til dette Museum, men de 7 000 Kr. er et fast Tilskud, som gives af Aarhus Byraad, og i Fjor bestemte Byraadet, at man i de kommende 6 Aar vilde give 10 000 Kr. ekstra hvert Aar. Det vil altsaa sige, at det kommunale Tilskud til

dette Museum bliver 17 000 Kr. Desuden vil jeg pege paa, at der fra privat Side i Aarhus gives 10 000 Kr. Byen og dens Borgere giver med andre Ord 27 000 Kr. Jeg takker den højtærede Undervisningsminister, fordi hun har forhøjet Tilskuddet med 1 000 Kr., og jeg haaber ogsaa, Rigsdagen vil stille sig velvilligt dertil. Det var ikke saa meget, som der blev søgt om; men vi haaber paa fortsat Velvillie ad Aare.

Jeg ønsker endvidere at komme med en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister i Anledning af den Bladkampagne og Debat, der har været ført om den danske Nationalsang. Jeg skal ikke komme ind paa de Spektakler og Optøjer, der var i det kongelige Teater den berømte Aften, men de har jo givet Anledning til en Debat i Pressen, som har rejst Spørgsmaalet om Nationalsangen, og der er blevet stærk Strid om dette Spørgsmaal. Vi fra socialdemokratisk Side kan naturligvis ikke anerkende Sangen „Kong Christian“ som Nationalsang. Socialdemokratiet er et republikansk Parti og kan som saadant selvfølgelig ikke anerkende „Kong Christian“ som Nationalsang. Der har jo været Tale om, at vi eventuelt kunde vælge en Sang som „Der er et yndigt Land“, men det har sine Vanskeligheder at anvende denne; særlig er Melodien dertil ikke praktisk, og jeg tror heller ikke, den har det Anslag i Befolkningen, som man kunde vente eller forde af en Nationalsang. Men nok herom, det er altsaa Nationalsangen, som er blevet sat paa Dagsordenen i Debatten i Pressen, og man synes fra en vis Side at ville slaa fast — det er særlig fra konservativ Side —, at det er et Krav indenfor det danske Folk, at vi skal have „Kong Christian“ til Nationalsang. Nu er det, jeg vil henvende mig til den højtærede Undervisningsminister, som er blevet Midtpunktet for de Angreb, man har rettet mod det kongelige Teater i Anledning af den berømte Forestilling forleden — det er jo ret mange Angreb, saa mange, at jeg næsten vil lykønske den højtærede Undervisningsminister til dem —, og henstille, om det ikke var muligt at faa en Ændring af Sangregulativet i de danske Skoler, for her er vi egentlig ved Kærnen i Sagen. Det Sangregulativ, vi har, er fra 1899 og har altsaa tjent i 25 Aar. Der staar her en Fortegnelse over visse danske Sange, som Børnene skal lære udenad med mindst 3 Vers; og blandt disse nævnes ogsaa „Kong Christian“. Altsaa danske Børn er tvunget til i Kraft af et ministerielt Cir-